

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatelky **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem v Praze 10, Krátká 10, za účasti **C. R., s. r. o.**, a osoby zúčastněné na řízení **M., s. r. o.**, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2004 č. j. 6 Ca 137/2004 – 56,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2004 č. j. 6 Ca 137/2004 – 56, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2004 č. j. 6 Ca 137/2004 – 56 bylo rozhodnutí stěžovatelky vydané dne 7. 4. 2004 a datované dnem 5. 5. 2004 č. j. Ru/66/04/1142 ve výroku II. bodě 4 zrušeno a v tomto rozsahu vráceno k dalšímu řízení s tím, že v ostatních bodech výroku II. zůstává uvedené rozhodnutí tímto rozsudkem nedotčeno, a ohledně výroku I. napadeného rozhodnutí byla žaloba odmítnuta. Napadeným rozhodnutím stěžovatelka ve výroku I. udělila zúčastněné osobě licenci k provozování rozhlasového vysílání programu R. N. P. s využitím kmitočtu BENEŠOV-KOZMICE 89,3 MHz/5 kW na dobu 8 let od právní moci tohoto rozhodnutí a ve výroku II. zamítla žádost o udělení licence třinácti ostatním žadatelům včetně účastníka. Městský soud považoval žalobu za důvodnou v té části, v níž účastník namítal nedostatečné zdůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. tuto část rozhodnutí shledal nepřezkoumatelnou pro nedostatek důvodů. Pokud se účastník domáhal zrušení napadeného rozhodnutí ve výroku I. o udělení licence zúčastněné osobě, městský soud návrh v souladu s

ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl, neboť tento výrok byl již pravomocně zrušen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 22. 10. 2004 č. j. 10 Ca 114/2004 - 197.

Stěžovatelka v kasační stížnosti podané v zákonné lhůtě namítala v souladu s ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nesprávné posouzení právní otázky. Stěžovatelka se domnívá, že pokud se napadené rozhodnutí skládá z více různých výroků, a toto rozhodnutí je navíc přijato hlasováním členů stěžovatelky jako kolektivního orgánu, pak je požadavek soudu na jednotlivá podrobná odůvodnění všech bodů tohoto rozhodnutí, a tedy i všech výroků, jimiž byla žádost o udělení licence neúspěšným žadatelům zamítnuta, absurdní. Podle stěžovatelky je zřejmé, že její konečné rozhodnutí vždy závisí na konkrétním subjektivním názoru každého jejího člena, a není podle ní možné po nich požadovat, aby při hlasování podrobně zdůvodnili, proč hlasují pro konkrétního účastníka licenčního řízení. Stěžovatelka je toho názoru, že právě z důvodu snížené možnosti podrobného odůvodnění jejího rozhodnutí, jež jsou přijímána hlasováním, je v ust. § 18 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, kladen důraz zejména na uvedení kritérií, na základě kterých byla licence udělena, nikoli na uvedení podrobností tvorby rozhodnutí. Z výše uvedených důvodů navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnila stěžovatelka v podané kasační stížnosti a přitom shledal vadu uvedenou v odstavci 3, k níž musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Podle ust. § 34 odst. 1 s. ř. s. jsou osobami zúčastněnými na řízení ty osoby, které byly přímo dotčeny na svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat.

V dané věci sice nelze ze soudního spisu zjistit, že by městský soud postupoval aktivně, jak stanoví ust. § 34 odst. 2 s. ř. s., ale přesto společnost M., s. r. o. s odvoláním na vyrozumění zasláné jí soudem sdělila, že bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Účastníky správního řízení však byli i další neúspěšní žadatelé o udělení licence a s nimi městský soud žádným způsobem nejednal.

Pokud městský soud, který rozhodoval o žalobě neúspěšného uchazeče o udělení licence k rozhlasovému vysílání proti rozhodnutí stěžovatele, nevyrozuměl ostatní neúspěšné uchazeče o udělení téže licence a neumožnil jim tak účastnit se řízení jako osobám zúčastněným na řízení, je řízení zatíženo vadou, která může mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. V této souvislosti je nutno poukázat zejména na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2006 č. j. 8 As 32/2005 – 81, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2005 č. j. 1 As 39/2004 - 75 a také na nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 7. 2005 sp. zn. I. ÚS 60/05.

Protože řízení před městským soudem bylo zatíženo vadou, která sama o sobě je dostatečným důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, Nejvyšší správní soud nepřezkoumal napadený rozsudek meritorně v rozsahu stížních bodů. Nelze se totiž zabývat hmotněprávní argumentací, pokud přezkoumávané rozhodnutí soudu neobstojí

ani po formální stránce – tedy pokud v předcházejícím řízení nebyly splněny procesní podmínky řízení, v tomto případě ohledně osob zúčastněných na řízení. Tyto podmínky totiž soud zkoumá ex officio. Nedostatek kterékoli procesní podmínky, který se nepodařilo odstranit, brání tomu, aby bylo vydáno meritorní rozhodnutí. Jestliže tedy Nejvyšší správní soud takový nedostatek shledal, již tato okolnost samotná musí vést ke zrušení napadeného rozhodnutí městského soudu i bez toho, že by se Nejvyšší správní soud zabýval důvodností kasační stížnosti po věcné stránce.

Je proto třeba, aby městský soud v dalším řízení postupoval v souladu s ust. § 34 s. ř. s.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud napadený rozsudek podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

Městský soud je v dalším řízení vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

V novém rozhodnutí rozhodne městský soud i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. prosince 2006

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu